

Ministerie van Financiën
**Aan de Minister en Staatssecretaris van Financiën,
de heren mr. W.P. Hoekstra en drs. M. Snel**
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

14 maart 2018

Betreft: Consequenties van de fiscale maatregelen uit het regeerakkoord voor het MKB

Geachte heren,

Met klem vragen de vier ondertekenende organisaties – die een gezamenlijke achterban van ettelijke duizenden leden hebben, die op hun beurt een groot gedeelte van het Nederlandse bedrijfsleven, van groot tot klein en in alle denkbare branches, tot hun cliëntenkring mogen rekenen - uw aandacht voor het volgende.

Het Regeerakkoord ‘Vertrouwen in de toekomst’ bevat een aantal maatregelen die in zijn totaliteit bezien erop neerkomen dat het MKB nauwelijks enige fiscale lastenverlichting tegemoet kan zien, terwijl zulks wel zo in ruime mate is voorzien voor de rest van werkend Nederland. Er is zelfs sprake van een lastenverzwaring voor winsten die in het verleden door de onderneming zijn behaald, indien deze zijn belast met vennootschapsbelasting.

Met het MKB doelen wij hier op zowel de IB-ondernemer die in box 1 wordt belast als de ondernemer/directeur-groootaandeelhouder (dga) die via een bv met vennootschapsbelasting (hierna: VPB) en box 2 (aanmerkelijk belang) wordt belast.

Het Regeerakkoord (incl. de later daarop gevolgde toelichting) geeft het volgende aan:

- De lasten voor burgers worden in 2021 per saldo met ruim € 6 miljard verlaagd, door o.a. de invoering van een tweeschijvenstelsel met een basistarief van (afgerond) 37% en een toptarief van 49,5% (thans 52%). Hierdoor gaan – zo stelt het Regeerakkoord – alle inkomensgroepen, maar vooral werkenden, er de komende jaren op vooruit.
- de tarieven van de VPB worden stapsgewijs verlaagd van de huidige 20% resp. 25% naar 16% resp. 21%. Als tegenmaatregel zal blijkens het Regeerakkoord het aanmerkelijkbelangtarief (hierna: ab-tarief) in box 2 vanaf 2020 stapsgewijs worden verhoogd van de huidige 25% naar uiteindelijk 28,5% in 2021.
- De MKB-winstvrijstelling (van thans 14%) kan niet langer tegen het hoogste marginale tarief van maximaal 49,5% worden afgetrokken maar slechts tegen het basistarief van (afgerond) 37%.

Dit leidt er samengevat toe dat:

- Werknemers die loon uit dienstbetrekking genieten er, zoals het kabinet ook beoogt, flink op vooruit gaan. Dit geldt ook voor dga's, echter slechts met betrekking tot het (gebruikelijk) loon waarover zij in box 1 worden belast, maar niet voor de 'overwinst' waarover zij in box 2 worden belast.
- IB-ondernemers (met een winst hoger dan de eerste tariefschijf) er in tegenstelling tot werknemers niet of nauwelijks op vooruit gaan. De tariefverlaging van 2,5 procentpunten in de IB gaat vrijwel geheel verloren door bovengenoemde maatregel met betrekking tot de MKB-winstvrijstelling. De tariefdaling voor werknemers bedraagt daardoor maar liefst zesmaal zo veel als voor IB-ondernemers!
- De VPB-ondernemer/dga door de verhoging van het tarief in box 2 (nagenoeg) geen lastenverlaging geniet over de overwinst en bovendien een lastenverzwaring wordt opgelegd voor winsten die de onderneming/bv in het verleden heeft behaald.

Het bovenstaande lichten wij graag als volgt toe.

MKB-winstvrijstelling voortaan slechts aftrekbaar tegen het tarief van de eerste schijf in box 1

In het Regeerakkoord wordt voorgesteld veel aftrekposten in de inkomstenbelasting voortaan te vergelden tegen het IB-tarief in de eerste schijf in box 1 van (afgerond) 37%. Hoewel het Regeerakkoord daarover nog niet heel duidelijk was, bleek naderhand dat dit ook geldt voor de MKB-winstvrijstelling. Daartegen nemen wij sterk stelling en menen dat dit fundamenteel onjuist is en daarnaast onrechtvaardig.

De MKB-winstvrijstelling is in 2007 geïntroduceerd als tegenmaatregel in box 1 in de IB voor IB-ondernemers om een vlucht in de bv te voorkomen. Het is dus nadrukkelijk een tariefmaatregel die zich onderscheidt van de andere aftrekposten voor IB-ondernemers, zoals de zelfstandigenaftrek. Dat destijds in 2007 is gekozen voor een grondslagmaatregel en niet voor een algemene tariefmaatregel in box 1, komt omdat bij een algemene tariefverlaging in box 1 ook reguliere werknemers (die loon genieten) hiervan zouden profiteren en dat was onnodig. Werknemers ondervinden immers geen aantrekkingskracht van de bv en de voor bv's toen doorgevoerde VPB-tariefverlaging. Daarom is destijds gekozen voor een specifiek op IB-ondernemers gerichte grondslagmaatregel. Dat de MKB-winstvrijstelling als enkel een tariefmaatregel moet worden beschouwd, blijkt ook uit het feit dat de IB-ondernemer een ondernemingsverlies slechts voor 86%, dus na aftrek van de MKB-winstvrijstelling van 14%, kan verrekenen. Een ondernemingsverlies is dus ook 14% minder 'waard'. Kortom: wij menen dat de MKB-winstvrijstelling, als zijnde een tariefmaatregel, buiten het kabinetsvoorstel moet blijven om alle aftrekposten in de IB te vergelden tegen het tarief in de eerste schijf van 37%. Dit doet geen recht aan de ratio van de MKB-winstvrijstelling.

Het is zelfs ronduit onrechtvaardig, als de MKB-winstvrijstelling voortaan slechts aftrekbaar zal zijn tegen het tarief van de eerste schijf in box 1 van (afgerond) 37%. Het effect is dan namelijk dat IB-ondernemers – op winst boven de eerste tariefschijf – niet tot nauwelijks profiteren van de in het Regeerakkoord voorziene verlaging van het tarief in box 1 van 52% naar 49,5%. Die verlaging wordt dan namelijk vrijwel volledig tenietgedaan door een verminderde aftrek van de MKB-winstvrijstelling.

Thans bedraagt de maximale belastingdruk in box 1 voor IB-ondernemers namelijk **44,72%** (te weten: $52\% \times (100\% - 14\%)$).

Zónder verminderde aftrek van de MKB-winstvrijstelling zou dit **42,57%** gaan bedragen (te weten: $49,5\% \times (100\% - 14\%)$).

Mét de door het kabinet voorgenomen verminderde aftrek van de MKB-winstvrijstelling bedraagt de maximale belastingdruk echter **44,32%** (te weten: $49,5\% \times 100\% - 14\% \times 36,93\%$).

Samenvattend:

Nu	44,72%
Straks zonder aftrekcorrectie	42,57%
Straks met aftrekcorrectie	44,32%

Ten opzichte van nu leidt het Regeerakkoord (met aftrekcorrectie) dus slechts tot een marginale belastingdrukverbetering van 0,4 procentpunt (44,72% -/- 44,32%) en is derhalve verwaarloosbaar, terwijl werknemers met een vergelijkbaar inkomen er in de tweede schijf 2,5 procentpunten op vooruitgaan (namelijk van 52% nu tegenover 49,5% straks). Dat is een verschil van meer dan een factor zes. De vraag is, hoe dit enorme verschil kan worden gerechtvaardigd.

IB-ondernemers profiteren dus nauwelijks van het voornemen van dit kabinet om alle werkenden er met de plannen uit het Regeerakkoord op vooruit te laten gaan. Terwijl MKB-ondernemers bijvoorbeeld ook nog de nadelen ondervinden van de voorgestelde verhoging van het verlaagde btw-tarief.

Dit pleit er naar onze mening voor om ook het voorstel om de MKB-winstvrijstelling nog slechts aftrekbaar te laten zijn tegen het eerste schijftarief in box 1 in de IB geen doorgang te laten vinden en deze dus te handhaven zoals die nu is.

Gecombineerde heffing voor VPB-ondernemer/dga

Volgens het Regeerakkoord is de verhoging van het ab-tarief in box 2 noodzakelijk om het globale evenwicht tussen de IB-ondernemer en de VPB-ondernemer/dga te handhaven teneinde een vlucht in de bv te voorkomen. Wij menen dat dit op een misverstand berust. Van een dergelijke vlucht in de bv zal, ook als het ab-tarief ongewijzigd gehandhaafd blijft op 25%, geen sprake zijn. De ab-tariefverhoging is onnodig en dupeert directeuren-aandeelhouders meer dan evenredig.

In 2007, toen bij de Wet werken aan winst, het VPB-tarief net als nu wordt voorgesteld, drastisch werd verlaagd en een vlucht in de bv dreigde, is als tegenmaatregel de zogenoemde MKB-winstvrijstelling – van destijds 10% en thans 14% – ingevoerd. Destijds is er dus nadrukkelijk niet voor gekozen om het ab-tarief van box 2 te verhogen, wat toen uiteraard ook mogelijk was. Wij zien niet in waarom de afweging nu anders zou moeten zijn dan destijds in 2007. Destijds lag de keuze voor een verhoging van het ab-tarief in box 2 als tegenmaatregel zelfs meer voor de hand dan nu, aangezien toen het algemene IB-tarief in box 1 op maximaal 52% bleef gehandhaafd. Nu is in het Regeerakkoord echter voorzien in een verlaging van het algemene IB-tarief in box 1 naar maximaal 49,5%. Hierdoor blijft het globale evenwicht tussen de IB-ondernemer enerzijds en de VPB-ondernemer/dga anderzijds min of meer automatisch gehandhaafd en is een specifieke tegenmaatregel, gericht op de dga, niet nodig.

Dit kan als volgt worden geïllustreerd: Thans bedraagt de maximale belastingdruk voor de IB-ondernemer op zijn overwinst, met inachtneming van de MKB-winstvrijstelling van 14%, maximaal **44,72%**, te weten: 52% box 1 x (100% -/- 14%). Voor de VPB-ondernemer/dga bedraagt de maximale belastingdruk op de overwinst thans **43,75%**, te weten: 25% box 2 x (100% -/- 25% VPB) + 25% VPB. Ergo, een verschil van ongeveer 1 procentpunt en derhalve globaal in evenwicht.

Met de voorgestelde algemene tariefverlaging in box 1 zal de maximale belastingdruk voor de IB-ondernemer op zijn overwinst, nog steeds met inachtneming van de MKB-winstvrijstelling van 14% die (net als nu) aftrekbaar is tegen het hoogste tarief in box 1, maximaal **42,57%** gaan bedragen, te weten: 49,5% box 1 x (100% -/- 14%). Derhalve een daling met ongeveer 2,15 procentpunten (44,72% -/- 42,57%) ten opzichte van nu. Hierbij is uitgegaan van de hierboven door ons bepleite handhaving van huidige aftrek van de MKB-winstvrijstelling tegen het (tevens hoogste) marginale tarief.

Zonder de voorgestelde ab-tariefverhoging voor de VPB-ondernemer/dga zal de maximale belastingdruk op de overwinst **40,75%** gaan bedragen, te weten: 25% box 2 x (100% -/- 21% VPB) + 21% VPB. Derhalve een daling met 3 procentpunten ten opzichte van nu.

Samengevat:

	Nu	Straks	Vershil
IB-ondernemer	44,72%	42,57%	2,15%
DGA	43,75%	40,75%	3,00%
Vershil	0,97%	1,82%	0,85%

Het verschil met de IB-ondernemer loopt weliswaar iets op – van ongeveer 1 procentpunt nu naar 1,8 procentpunt straks – maar is naar onze mening nog steeds globaal in evenwicht. Indien men van mening zou zijn dat dit wel een iets te groot verschil zou zijn, kan net zo goed overwogen worden om de MKB-winstvrijstelling iets te verhogen en wel in die mate dat het verschil 0,97% blijft. Dat wordt bereikt met een geringe verhoging van de MKB-winstvrijstelling van 14% naar 15,7%. Dan ziet de voorgaande tabel er als volgt uit:

	Nu	Straks	Vershil
IB-ondernemer	44,72%	41,73%	2,99%
DGA	43,75%	40,75%	3,00%
Vershil	0,97%	0,98%	0,01%

Dit sluit beter aan bij de tariefverlaging voor werknemers: zij genieten immers een tariefvoordeel van 2,5 procentpunten (52% nu tegen 49,5% straks). Een alternatief is om MKB-winstvrijstelling beperkt te verhogen van 14% naar 14,7%. Dat zou er toe leiden dat de IB ondernemer – net als de werknemer – er ook 2,5 procenten op vooruit gaat.

In het verdere verleden, vóór 2007 toen het algemene VPB-tarief al flink aan het dalen was zonder de tegenmaatregel van de MKB-winstvrijstelling voor IB-ondernemers in box 1, was het verschil in maximale belastingdruk tussen de IB-ondernemer en de VPB-ondernemer/dga overigens (veel) groter en dat was voor het toenmalige kabinet geen reden om het ab-tarief in box 2 te verhogen. Om een voorbeeld van dit laatste te geven. In 2006 – dus vóór de VPB-tariefverlaging bij de Wet werken aan winst – bedroeg het algemene VPB-tarief 25,5% en het algemene IB-tarief in box 1 maximaal 52%. De MKB-winstvrijstelling bestond toen nog niet. De maximale belastingdruk op

de overwinst bedroeg voor de IB-ondernemer toen dus maximaal 52% en voor de VPB-ondernemer/dga 44,125%. Ergo, een verschil van maar liefst bijna acht procentpunten. Toch was dit relatief grote verschil toen geen reden voor het toenmalige kabinet om het ab-tarief te verhogen. De verschillen zijn in de voorstellen van het kabinet aanzienlijk kleiner dan destijds, dus ook nu zien wij geen reden om het ab-tarief in box 2 te verhogen naar de voorgestelde 28,5%.

Het iets oplopende verschil in maximale belastingdruk tussen de IB-ondernemer enerzijds en de VPB-ondernemer/dga anderzijds – van 0,85 procentpunt (zie hiervóór) – is naar onze mening ook te rechtvaardigen als naar de andere in het Regeerakkoord voorgestelde maatregelen wordt gekeken, die de VPB-ondernemer/dga eenzijdig raken. Hierbij noemen wij de volgende maatregelen:

- Verdere beperking van de afschrijving op gebouwen in eigen gebruik tot op 100% van de WOZ-waarde (thans 50% van de WOZ-waarde);
- Verdere verkortung van de voorwaartse verliesverrekening in de VPB van de huidige negen jaren tot zes jaren.

Deze maatregelen worden niet voorgesteld voor de IB-ondernemer. De IB-ondernemer kan dus zijn gebouwen in eigen gebruik blijven afschrijven tot op (de huidige) 50% van de WOZ-waarde. En de IB-ondernemer houdt zijn voorwaartse verliesverrekeningsmogelijkheid van thans negen jaren. Daarnaast is er nu al een verschil in achterwaartse verliesverrekening, ook ten voordele van de IB-ondernemer, want hij kan zijn ondernemingsverliezen drie jaren achterwaarts verrekenen, terwijl de VPB-ondernemer/dga dit slechts één jaar kan. Dit reeds bestaande verschil blijft in de kabinetsplannen bestaan. En tot slot mag ook niet onvermeld blijven dat VPB-ondernemers/dga's ook nadelen ondervinden van de in het Regeerakkoord voorziene verhoging van het effectieve tarief van de innovatiebox van 5% naar 7%.

Maar er is meer. In 2007, toen de MKB-winstvrijstelling voor IB-ondernemers (van thans dus 14%) werd geïntroduceerd, is die vrijstelling niet alleen gaan gelden voor de overwinst maar ook voor de arbeidsbeloning van de IB-ondernemer, het zogenoemde ondernemersloon. De winst uit onderneming in box 1 maakt immers geen onderscheid tussen het ondernemersloon en de overwinst. Beide worden op dezelfde wijze tegen hetzelfde tarief – van thans dus maximaal 44,72% en straks 42,57% – als winst uit onderneming in box 1 belast. Voor de VPB-ondernemer/dga geldt dit voordeel niet. Het lagere ab-tarief in box 2, tezamen met de VPB, geldt alleen voor de *overwinst*. Het *ondernemersloon* – voor de VPB-ondernemer/dga is dit het zogenoemde gebruikelijke loon van art. 12a Wet LB 1964 – wordt tegen het algemene IB-tarief in box 1 belast maar zonder de voor IB-ondernemers geldende MKB-winstvrijstelling. Ergo tegen maximaal 49,5%. En dat is fors hoger, namelijk 7 procentpunten meer, dan het tarief waartegen het ondernemersloon bij de IB-ondernemer wordt belast. Dit grote verschil in belastingdruk over het ondernemersloon bij de IB-ondernemer en de VPB-ondernemer/dga bestaat al sinds 2007, toen de MKB-winstvrijstelling is ingevoerd. Al die jaren is daar niets aan gedaan, ondanks het voorstel van de Commissie Van Weeghel om voor de dga in de loonbelasting de zogenoemde Aftrek arbeidsbeloning dga in te voeren teneinde dit verschil te mitigeren. Het toenmalige kabinet heeft met dit voorstel helaas niets gedaan.

Kortom: Tegenover het volgens de voorgenomen kabinetsplannen (iets oplopende) verschil in belastingdruk van de VPB-ondernemer/dga ten opzichte van de IB-ondernemer van 1,8 procentpunten over de overwinst, staat (nog steeds) een fors hogere belastingdruk over het ondernemersloon/gebruikelijk loon van 7 procentpunten (42,57% versus 49,5%). Wij zien ook om deze reden geen enkele noodzaak voor een verhoging van het ab-tarief in box 2. Sterker nog, wij menen dat er eerder iets aan het – al sinds 2007 (!) – bestaande grote verschil in belastingdruk over het ondernemersloon ten nadele van de belastingdruk over het gebruikelijk loon van de VPB-

ondernemer/dga moet worden gedaan. De dga betaalt al ruim 10 jaar – sinds 2007 – immers fors meer belasting over zijn loon dan de IB-ondernemer!

Wij erkennen dat de VPB-ondernemer/dga profiteert van de verlaging van het algemene IB-tarief in box 1 naar 49,5% maar dit maakt het huidige grote verschil in belastingdruk over het ondernemersloon met de IB-ondernemer enkel kleiner. Het heft dit verschil niet op. En het biedt zeker geen compensatie voor het verleden (zie hiervóór). Wij menen derhalve dat er eerder noodzaak is iets te doen aan het relatief grote verschil in belastingdruk over het ondernemersloon bij de VPB-ondernemer/dga ten opzichte van dat bij de IB-ondernemer. Als het kabinet een globaal evenwicht nastreeft, welk streven wij overigens ondersteunen, dan geldt dat niet alleen voor de belastingdruk over de overwinst maar evenzeer voor de belastingdruk over het ondernemersloon. En aan dit laatste schort het al jaren en dat blijft in de kabinetsplannen ongewijzigd.

Resumerend menen wij derhalve dat:

1. de MKB-winstvrijstelling aftrekbaar moet blijven tegen het maximale tarief in box 1 van 49,5% (én in box 1 voor IB-ondernemers ongewijzigd op 14% moet worden gehandhaafd c.q. iets zou kunnen worden verhoogd).
2. het ab-tarief in box 2 voor VPB-ondernemers/dga's ongewijzigd op 25% moet worden gehandhaafd;
3. verdere verkleining van het, ook na de algemene tariefverlaging in box 1, bestaande, grote verschil in belastingdruk over het ondernemersloon ten faveure van de IB-ondernemer en ten nadele van de VPB-ondernemer/dga.

Overgangsproblematiek verhoging box 2 tarief

Met betrekking tot de voorgestelde verhoging van het ab-tarief in box 2 wijzen wij ook nog op de overgangsproblematiek. Veel VPB-ondernemers/dga's hebben hun overwinsten (nog) niet uitgekeerd als dividend, veelal omdat zij deze winsten hebben aangewend ter financiering van investeringen in 'hun' onderneming/bv. Die winsten staan als winstreserves op de balans van de bv en over die winstreserves is dus nog niet de ab-heffing van 25% in box 2 geheven. Als voor deze reeds in de bv aanwezige winstreserves ook het hogere voorgestelde ab-tarief van 28,5% gaat gelden, dan schiet de tariefmaatregel door, want dan worden die oude winsten hoger belast dan nu; die oude winsten zijn immers belast geweest tegen het huidige hogere VPB-tarief van 25%. De VPB-ondernemer/dga wordt dus bestraft voor het feit dat hij in het verleden winst heeft aangewend voor verdere investeringen in het bedrijf en daarmee risicodragend kapitaal aan de onderneming ter beschikking heeft gesteld. De huidige gecombineerde belastingdruk van 43,75% $[(25\% \text{ box } 2 \times (100\% -/- 25\% \text{ VPB}) + 25\% \text{ VPB}]$ stijgt op oude winsten tot 46,38% $[(28,5\% \text{ box } 2 \times (100\% -/- 25\% \text{ VPB}) + 25\% \text{ VPB}]$. Voor oudere jaren – waarin het VPB-tarief hoger was dan het huidige tarief van 25% – is het beeld nog veel slechter.

Samenvattend kan de gecombineerde belastindruk (VPB-oud met box 2 nu en straks) als volgt worden weergegeven:

Nu	43,75%
Straks	46,38%

Vergelijking met particulier die risicodragend vermogen ter beschikking stelt aan een onderneming

De particulier daarentegen die risicodragend vermogen aan een onderneming ter beschikking heeft gesteld – maar geen aanmerkelijk belang heeft – wordt niet getroffen door de tariefverhoging in box 2. Dit wringt, aangezien het risico dat een dga loopt, doorgaans hoger is dan een passieve belegger in box 3. Dit was bij de totstandkoming van het boxensysteem in de huidige Wet IB 2001 in 2001 ook de reden om een lager tarief in box 2 (25%) dan in box 3 (30%) te hanteren. Hiermee heeft de wetgever ook een zeker evenwicht trachten te bewerkstelligen: belastingplichtigen die vermogen aan een onderneming ter beschikking stellen waarbij meer risico wordt gelopen, namelijk box 2, worden tegen een lager tarief belast dan belastingplichtigen die vermogen aan een onderneming ter beschikking stellen met een lager risicoprofiel, namelijk box 3. Deze reden is ook door de wetgever als argument gebruikt voor de MKB-winstvrijstelling. De IB-ondernemer wordt in box 1 immers effectief tegen een lager tarief belast dan de werknemer die loon uit dienstrekking geniet.

Als het kabinet vasthoudt aan zijn voorstel om het ab-tarief te verhogen naar 28,5%, menen wij dat er in elk geval een overgangsregeling moet worden getroffen voor deze reeds bestaande winstreserves van de bv. Die winstreserves moeten bij uitkering belast blijven tegen het huidige ab-tarief van 25%, want op deze winstreserves heeft de huidige VPB van 25% gedrukt. Feitelijk komt dit dus neer op een vorm van compartimentering tussen op 1 januari 2020 bestaande winstreserves en na die datum ontstane winstreserves.

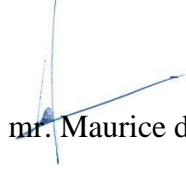
Vergelijking met grote internationaal opererende bedrijfsleven

Vergelijken we de in het Regeerakkoord opgenomen kabinetsplannen die het Nederlandse MKB raken, met de voorstellen die het grote internationaal opererende bedrijfsleven raken, dan komt het Nederlandse MKB er naar onze mening zeer bekaaid vanaf. Zoals hierboven uiteengezet, profiteert het Nederlandse MKB per saldo niet van de kabinetsplannen, terwijl het grote internationale bedrijfsleven (wel) profiteert van de flinke verlaging van het VPB-tarief (en dus zonder compenserende maatregel zoals voor de ab-houder wordt getroffen) én van de afschaffing van de dividendbelasting (afgezien van misbruiksituaties en naar ‘low tax jurisdictions’). En dit, terwijl opvolgende kabinetten het Nederlandse MKB steeds weer prijzen als de motor van de Nederlandse economie. Deze loftuiting klinkt nu nogal gratuit.

Angst voor vlucht in de bv

Tot slot wijzen wij nog ter relativering van de angst voor een vlucht in de bv op het recente CPB-rapport ‘Fiscaliteit en de rechtsvorm van ondernemingen’ van 19 december 2017. Daaruit blijkt namelijk dat hiervan niet snel sprake is. Als een ondernemer eenmaal voor een bepaalde rechtsvorm heeft gekozen, dan blijft hij doorgaans in die rechtsvorm ondernemen en is hij, mede vanwege de nodige administratie rompslomp die een rechtsvormwijziging met zich brengt, niet snel genegen die rechtsvorm te wijzigen. Er moet nogal wat aan de hand zijn, wil de ondernemer de rechtsvorm waarin hij zijn onderneming drijft, wijzigen. Daarbij is de fiscaliteit naar de waarneming van de ondergetekenden zeker niet het enige argument voor een rechtsvormwijziging (en misschien zelfs wel een ondergeschikt argument). Dus ook om die reden hoeft het kabinet naar onze mening niet beducht te zijn voor een vlucht in de bv als de VPB-tarieven worden verlaagd.

Hoogachtend,
De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs NOB

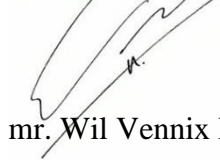
mr. Maurice de Kleer, voorzitter

Nederlandse Orde van Administratie- en Belastingdeskundigen NOAB

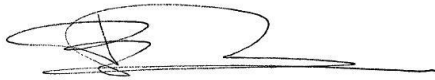
M.H.M. (Martien) Hermans FA, voorzitter

Register Belastingadviseurs RB

mr. Wil Vennix RB, voorzitter

SRA

P.C.J. (Paul) Dinkgreve RA, voorzitter

Cc:

Minister-president de heer drs. M. Rutte

Staatssecretaris van Economische Zaken mevrouw mr. drs. M.C.G. Keijzer

Vaste Kamercommissie Tweede Kamer der Staten-Generaal

Vaste Kamercommissie Eerste Kamer der Staten-Generaal